INTIMNÍ DIVADLO
Bláhové Dáši

TĚLO

Eve Ensler

hrají:

Jitka Asterová

Dáša Bláhová

Míša Sajlerová

režie:

Irena Žantovská

překlad:

Dáša Bláhová

design:

Visage Factory

„Tělo" je volným pokračováním slavných „Monologů Vagíny" tentokrát o těle celém.

foto: © Lenka Hatašová

Text zastupuje: Aura-Pont, spol. s r.o.
Divadelní a literární agentura
Veslařský ostrov 62, 147 00 Prah 4
tel.: + 420 251 554 938, 251 553 992
E-mail: aura-pont@aura-pont.cz

TĚLO
Eve Ensler

foto: © Lenka Hatašová

Slovo režisérky

Naše nové nastudování hry Tělo v české premiéře volně navazuje na uváděné Monology vagíny, a to nejen osobou stejné autorky, ale též metodou zpracování v žánru publicistického divadla. Eve Ensler se znovu vydala na cesty, aby opět vyzpovídala řadu různých žen a z jejich autentických zážitků a příběhů zkomponovala ten svůj - ryze osobitý a výsostně divadelní. A tentokrát objela doslova celý svět. Na jevišti uvidíte vedle sebe hrdinky z Ameriky, Itálie, Indie, Afriky, Afghánistánu či třeba Brazílie, výkonné manažerky i ženy v domácnosti, postavy mladé, staré, opuštěné, milující i milované, relativně spokojené i zoufale nešťastné. To, co je tentokrát spojuje, je příběh jejich těla a jejich způsobu přijímání této ne vždy dokonalé součásti nás samých. Naše ideální tělo, tak jak ho vidíme ve svých představách, a naše reálná tělesná schránka, ve které žijeme naše životy, mohou být dvě tak diametrálně odlišné věci, že snaha alespoň trochu je k sobě přiblížit přináší různorodé zážitky tu s humorným, tu s osudovým koncem, situace plné odříkání při rodinných večeřích, situace plné bojovnosti a urputnosti v posilovnách, situace plné bolesti i nesplnitelného očekávání v ordinacích plastických chirurgů. Přinášíme na jedné straně svět žen, pro které se vylepšování vlastního těla stalo životní filozofií a celoživotní náplní, a na druhé straně svět jiných žen, které mají co dělat, aby své tělo vůbec udržely při životě - jako Lea v Africe.

Základní linií této inscenace je obraz našeho těla jako symbolu obrazu nás samých, který ovšem spočívá na další silné rovině významového sdělení - a tou je mediální obraz našeho ideálního těla podle reklamních odborníků z lifestylových časopisů a modelingových agentur. Nástup globalizace s sebou přináší také globalizované, masmediálně zabalené a reklamně upravené návody na to, jak správně a dobře vypadat. A zástupy žen, které podléhají a snaží se dostát ideálu někdy i za cenu násilí na sobě samých.

A tak nakonec je nejlepší věnovat pozornost spíše než svému tělu své duši, neboť ta je neopakovatelná a zatím pro ni nebyly přijaty míry 90-60-90. A krásná dobrá duše nutně propůjčí zpětně krásu i našemu dobrému tělu, i když možná ne přesně podle fotografií z časopisu Cosmopolitan.

Irena Žantovská

Jitka Asterová – "Žena I."

Absolvovala v roce 1984 DAMU, poté hostování v pražském Činoherním klubu, v divadle Rokoko, v divadle Unglelt. V Redutě monodrama Celofán.

Filmografie (jen to nejvýznamější!):
Čas sluhů
Corpus delicty
Čas dluhů
Krvavý román
Šakalí léta

Televize:
Řád saténových mašlí
seriály: Hotel Herbich, Ulice, atd.

Od roku 2002 pracuje na Frekvenci 1
- autorský pořad „Sexy život".
Od té doby uvádí i společenské akce a různá talkshow.
Například s Helenou Vondráčkovou.

Dáša Bláhová – "Eve"

Herečka,režisérka, autorka. Divadlo hraje od roku 1967. Vystudovala Damu , hrála v divadlech YPSILON, SEMAFOR, REDUTA, deset let v DIVADLE NA PROVÁZKU, kde s Bolkem Polívkou vytvořila legendární představení AM aEA a další. Od r. 1980 žila v Sydney, kde si vybudovala úspěšnou kariéru. Hrála v divadle, televizi a ve filmu.
Režírovala „Forbidden Fruit" v tamní Opera House, také režírovala v Sydney Puppet Theatre, hrála v Sydney Národním Divadle /Petru v Hořských slzách Petry Kantové od Fassbindera/a několik sezón v divadle Belvoir Street Theatre, učila herectví na NSW UNI a na Sydney UNI. Napsala hru o anglické básnířce Christině Rossetti „Zakázané ovoce" a hru o ruské básnířce Marině Cvetajevové „Cesta ke konci". Obě měly premiéru v Sydney a „Cesta ke konci"byla pak uvedena v divadle Labyrint v Praze.
V televizi, kromě jiných, hrála v 150 dílech známého australského seriálu Neighbours a dostala cenu Penguine/tehdy obdoba Oskara/ za film „Displaced Persons".
Od r. 1989 se postupně vracela zpět do Čech.
Z jejích filmů připomínáme HRA O JABLKO, KALAMITA,POZDRAVUJI VLAŠTOVKY, NECHCI NIC SLYŠET, MUKA OBRAZNOSTI, PASTI PASTI PASTIČKY, RACEK, 5 dílů STŘÍBRNÉ PARUKY – ČT. V INTIMNÍM DIVADLE produkuje a hraje také v „MONOLOGY VAGÍNY", a s Kaiserem a Lábusem hraje v hře E. ALBEE „KOZA aneb Kdo je Sylvie". Napsala knihy „Z Klokaní Kapsy" a „Tiché Moře Vypráví".
Na FAMU učí herectví anglické a české studenty 10 let.
Momentálně hraje v seriálu Velmi křehké vztahy.

Míša Sajlerová – "Žena II."

Vystudovala SOUKROMOU HERECKOU ŠKOLU V PRAZE

Hraje:
v INTIMNÍM DIVADLE DÁŠI BLÁHOVÉ
Monology Vagíny, Tělo
v představení POD STŘECHAMI PAŘÍŽE, režie: Petr Mikeska
v představení nově vzniklého Divadla Krapet

Hostovala:
v Divadle Kolowrat v představení České sekretářky
v Divedle Na Jezerce v představení S poklonou Vás vítá Karel Hašler
v představení Oratorium Jan Husa, hudba: Richard Pachman, režie: Irena Žantovská
v Pohybovém divadle 22 v představení Pantomima ze Zábradlí L. Fialky a V. Hlobila

Angažmá 2 roky:
Divadlo Příbram
představení: Květ kaktusu, Dva na koni jeden na oslu, Filozofská historie a jiné.

Televizní inscenace:
Berenika stříhá vlasy, režie: V. Polesný

.....Moje tělo bude moje až zhubnu.
Budu jíst malé porce a malé kousky. Zavrhnu zmrzlinu.
Budu se čistit zelenými šťávami. Čokoláda je jed a těstoviny trest.
Už nikdy nechci být plná.
Chci mít hlad! Chci umět hladovět. Prosím!.....

.....Chleba je Satan.
Přestala jsem jíst chleba...je to jako bych přestala jíst vůbec. Jím suchary, ty mají nejblíž k chlebu. Jedna přítelkyně mi tuhle řekla "Eve, tvoje břicho nemá nic společného s dietou" "Cože?" "Je to životní změnou, co potřebuješ je testosteron" řekla
No – už si představuji co se ze mne stane, až mi úplně zakážou chleba a narvou mne testosteronem...ASI MASOVÝ VRAH.....

Irena Žantovská – režisérka

1992 abs. DAMU, obor divadelní a rozhlasová režie v roce 2003 nominace na cenu Alfréda Radoka roku 2002 (Vagína monology v Nosticově divadle) v roce 2006 získala cenu Mezinárodního televizního festivalu Zlatá Praha za televizní film Mistr Jan Hus (scénické oratorium). Představení Mrchy je její 48.divadelní režií, mezi něž patří například:

Národní divadlo Praha: A.Strindberg – Tanec smrti,
F. Witterbrink – České sekretářky
Divadlo Labyrint Praha: A. P. Čechov - Platonov
Nosticovo divadlo Praha: Eva Enslerová – Vagína monology
Kongresové centrum Praha: E. Scolla, I. Žantovská, J. Kudláčková – Tančírna
Pražský hrad – Španělský sál: J. D. Zelenka – Sub Olea Pacis (scénické provedení opery)
Senát ČR – Valdštejnská zahrada: R.Pachman – Mistr Jan Hus (scénické oratorium)

Obdržela cenu Mezinárodního televizního festivalu Zlatá Praha 2006 za film Mistr Jan Hus – scénické oratorium

INTIMNÍ DIVADLO

Bláhové Dáši

"Intimní divadlo" má svoji domovskou scénu v Praze v komorním prostředí Café teatru Černá Labuť. Intimní zpovědi žen ve hře **"Monology Vagíny"** plní sály po celé republice již šestým rokem. "Intimní divadlo" navazuje na dramaturgii Černé Labuťe, kde se hrají zajímavé hry v intimním obsazení. "Intimní divadlo" hledá intimní témata.
Nové představení **"Mrchy"** aneb řekni mi pravdu o své lásce je sice o světě žen, ovšem o světě žen, kterému by mohli muži rozumět. Mohlo by se zdát, že je to převážně divadlo pro ženy o ženách, ale nemylte se! Když jsme začínaly s "Monology Vagíny", chodily na nás party mladých dam, pak začaly vodit své přítele, pak své matky a ty pak přivedly své partnery.
Teď máme na představeních široké spektrum diváků, které zajímá právě to "intimní". A nové **"Tělo"** je opět souborem intimních zpovědí žen, navazujících na "Monology Vagíny".
Všechna představení režírovala Irena Žantovská.

Barbie

Jako malé holky se mne ptali, čím bych chtěla až vyrostu. Odpověděla jsem: „Já bych chtěla být dobrá.!"
Nevím jestli jsem tím myslela, že chci dobře vypadat či být hodná-správná-skvělá-dokonalá-perfektní-úspěšná. Prostě - DOBRÁ.
Jenže jak se člověk stane dobrým? Na to nejsou školy, univerzity, doktoráty. To je těžší než se stát doktorem, astronautem nebo i plavčíkem.
Ovšem pro mne být dobrou a dobře vypadat byla jediná cesta, která v mém životě měla smysl. Vše ostatní se pak srovná - budu oblíbená, populární, úspěšná a smrt se vyhne a půjdu rovnou do nebe.
V padesátých letech, kdy jsem vyrůstala, byly dívky samozřejmě dobré a dobře vypadaly. Byly hezké, slušné, hodné, veselé, poslušné. Nosily blonďaté trvalé, široké spodničky, sametové pásky, špičaté podprsenky. Čekaly na vdavky. Čekaly až jim je doma povolí. Kolena držely pěkně u sebe, dokonce i při sexu.
Dnes dobré dívky nastupují do armády, šplhají na vysoká místa, chodí do posilovny, malují se - a to jak heterosexuály, tak lesbičky. Jedí málo. Vlastně nejedí skoro nic. Jsou hubené. Jsou perfektní.
Já jsem nedokázala být perfektní... já... mám - BŘICHO. Já jsem nedokázala být DOBRÁ.
A je mi z toho spatně. Rozumíte mi?
Ženy, ať jsem je potkala kdekoli na světě, nenávidí jistou část svého těla. A velkou část svého života stráví jeho opravováním. Mají plné koupelny krámů, které mají něco vyhladit, zmenšit anebo zvětšit a plné skříně šatů, které mají něco ukázat anebo něco zakrýt.
Je to jedno v kterém koute světa, jestli v Teheránu, kde si ženy nechávají rozbourat nos aby vypadaly míň irácky, nebo v Pekingu, kde si nechávají rozlámat nohy a přidat kus kosti, aby měly dlouhonohé, anebo v Japonsku, kde si řežou šikmé oči. Proč? Aby je neměly šikmé anebo v Dalasu, kde si přiřezávají chodidla, aby se vešly do modelů Blahníkových bot.

EVE ENSLER

dramatička, herečka a aktivistka, autorka Monologů Vaginy, které byly přeloženy do 50 jazyků a hrány ve více než 130 zemích, včetně vyprodaných sezón v Off Broadway Westside Theater a v londýnském West Endu.(1996 Obie Award,nejlepší nová hra, 2002 Olivier Award nominace, Best Etertainment.) Poznatky během uvádění této hry ji přivedly k založení V-Day,celosvětového hnutí proti násilí na ženách a dívkách. V. Ensler můžete shlédnout v dokumentu HBO,kdy sama hru hrála. E.Ensler zasvětila svůj život boji proti násilí, věříc, že jednoho dne budou ženy a dívky svobodné. Monology Vaginy vznikly na základě rozhovorů s více než 200 ženami. S humorem a šarmem oslavují ženskou sílu a sexualitu. V-Day je dnes celosvětové hnutí, které podporuje různé organizace proti násilí, pomáhá jim s konkrétními úkoly a zároveň aktivuje společnost pro boj proti znásilňování, domácímu násilí,ženské obřízce, sexuálnímu otroctví, páchaném na ženách a dívkách. V-Day vybral na akcích přes 70 milionů dolarů. V-Day byl jmenován jednou z 10 nejvýznamějších charit časopisem Worth v r.2001a mezi 10 nej. Časopisu Marie Claire.

V-Day pořádá velké charitativní akce, včetně promítání filmů a výchovných kampaní.

Např: V –Day delegace do Izraelu,Palestiny,Egypta a Jordánu, afgánský Women´s Summit,V-Day dokumentární film „Until the Violence Stops, jenž měl premieru na Sundance festivalu r. 2004, pochod za zmizelé a zavražděné ženy Juarezu, pochod delegace do Indie v r. 2004, the Stop Rape Contest, the Indian Country Projekt, Love Your Tree a festival V-Day: Until the Violence Stops. V roce 2008 slavil V-Day 10 výročí akcí V to the Tenth v New Orleans Arena a Louisiana Superdome: dva dny přednášek, divadla, umění a welness,kterých se zůčastnilo na 30 000 žen a mužů a vybralo na 700 000 dolarů pro místní organizace. V r. 2009 bylo produkováno 4.200 V-Day beneficí různými dobrovolnými spolky, v divadlech, komunitních centrech, kostelech, školách a seznamovalo miliony lidí s realitou násilí na ženách a dívkách. Peníze šly na akce místních komunit. V r.2004 zahrála E. Ensler na Broadway NYC a v ACT v San Francisku hru The Good Body (Tělo) poté absolvovala turné po 20 městech v r. 2005.Obě hry „Tělo“a „Monology Vaginy“ se dnes hrají po světě a vyšly v Random House. V r. 2006 vyšlo „Insecure at last“. Je to pohled na náš život –o chuti svobody pod omezující ochranou. Tentýž rok spolupracovala na antalogii spisů o násilí na ženách: A Memory,a Monologue, a Rant and Prayer. V r.2010 vyšla v Random House nová práce „I am an emotional creature: the secret life of girls around the world“, která zaznamenává osudy dívek, které se vypořádávají s vyhrůžkami, strachem, bolestí a sdílejí tajemství a vítězství.

HRY: NECESARY TARGETS,CONVICTON,LEMONADE,THE DEPOT, FLOATING RHODA AND THE GLUE MAN, EXTRAORDINARY MEASURES. THE VAGINA MONOLOGUES, THE GOOD BODY, NECESSARY TARGETS, INSECURE AT LAST, A MEMORY, A MONOLOGUE, A RANT AND PRAYER byly publikovány v Villard/ Random House. VAGINA WARRIORS,slova E.Ensler, fotografie Joyce Tenneson, publikovány v Bulfinch Press pro V-Day 2005.

FILMY: THE VAGINA MONOLOGUES-HBO, What I Want My Words To Do To You /dokument o ženách z vězení Bedford Hills/ Film měl premieru r. 2003 na PBS „P.O.V“

Původní produkce“THE GOOD BODY“-Harriet Newman Leve, The Araca Group, East of Doheny, in association with American Conservatory Theatre.

Eve Ensler is represented by Alexia Perimony, MCR Périmony Renauld Associates Inc. New York, NY

INTIMNÍ DIVADLO
Bláhové Dáši

OBJEDNÁVKY PŘEDSTAVENÍ:

Zájezdy, akce
e-mail: dasha.blahova@atlas.cz
tel.: +420 224 933 003, +420 606 564 044

Magda Hanáková
e-mail: magdakrapet@atlas.cz
tel.: +420 604 794 320

Pražské kulturní služby PKS, tel.: + 420 224 142 223

PRAVIDELNĚ HRAJEME:

Černá Labuť
Na Poříčí 25, Praha 1, vedle obchodního domu Bílá Labuť
PŘEDPRODEJ:
Kavárna Černá Labuť, 8 patro, 11 - 18 hod.
Rezervace na tel.: 222 827 827
info: www.cernalabut.cz

DÁLE NABÍZÍME:

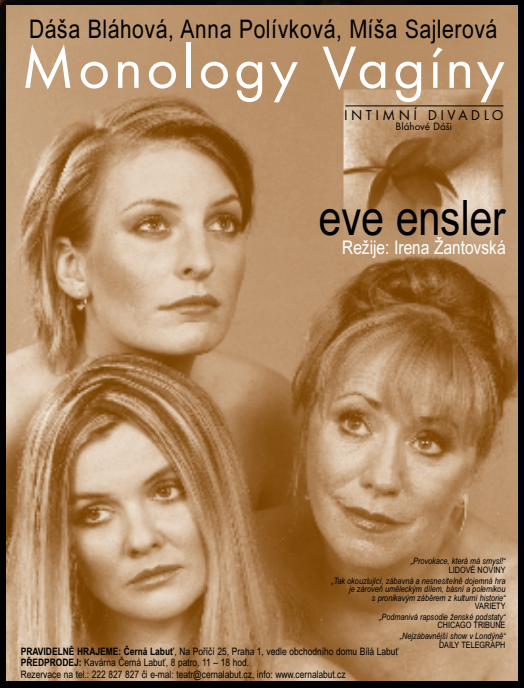

foto: © Lenka Hatašová
grafika: Výtvarné studio Jan Chaloupek